

Praha dne 4.3.2025
Č. j.: MZP/2025/210/73
Sp. zn.: ZN/MZP/2024/210/341
Vyřizuje: Ing. Kristýna Váchová
Tel.: 267 123 104
E-mail: Kristyna.Vachova@mzp.gov.cz

Krajský úřad Ústeckého kraje
odbor životního prostředí a zemědělství
Velká Hradební 3118/48
400 01 Ústí nad Labem

Sdělení Ministerstva životního prostředí k žádosti o vyjádření k podaným připomínkám v rámci odvolacího řízení ve věci povolení k nakládání s vodami souvisejícího se stavbou „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu“

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I (dále jen „ministerstvo“) obdrželo žádost Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUUK“) č. j. KUUK/000228/2025 ze dne 2. 1. 2025, o vyjádření k připomínkám, které v rámci odvolacího řízení ve věci povolení k nakládání s vodami souvisejícího se stavbou „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu“ uplatnil Spolek Kamýk, se sídlem Halasova 714, 252 64 Velké Přílepy, IČO 04498763 (dále jen „spolek“).

Připomínky spolku se týkají závazného stanoviska ministerstva č. j. MZP/2024/210/2789 ze dne 27. 9. 2024 (dále jen „potvrzující ZS“), kterým bylo potvrzeno závazné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „KUSK“) č. j. 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019, k prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ na životní prostředí, vydaného dle ust. § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“). Spolek nesouhlasí s obsahem potvrzujícího ZS ministerstva, kdy konkrétně ve svých připomínkách uvádí v členění do bodů I až VII následující:

- I. dle spolku ministerstvo chybně, resp. zavádějícím a zkreslujícím způsobem interpretovalo vymezení přírodního parku a jeho poslání;
- II. za pochybné a neobvyklé pak považuje vyhledávání důvodů o rozšíření území přírodního parku Okolí Okoře a Budče na internetu;
- III. mimo ministerstvem uvedené výstavby rozsáhlých parkovišť, průmyslových hal nebo satelitních sídlišť je i rozsáhlé přemostění Turského potoka s výstavbou retenční nádrže v údolí Turského potoka dle spolku větším zásahem do krajiny;
- IV. spolek považuje za nedostatečně prošetřené, proč byla zahrnuta zájmová oblast do přírodního parku Okolí Okoře a Budče a nesouhlasí s domněnkami ministerstva. Spolek považuje za nesprávné úvahy ministerstva o tom, zda KUSK disponoval údaji o přírodním parku Okolí Okoře a Budče. Dle názoru spolku mělo ministerstvo za úkol řádně přezkoumat, zda lze vzhledem k vyhlášení přírodního parku vyloučit, že by záměr

- mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na krajinu. Uvádění vlastních úvah ze strany ministerstva pak považuje spolek za nedostatečné, když měl vyhodnocení relevance zřízení parku ve spojitosti s konkrétní lokalitou provést KUSK v roce 2019;
- V. spolek pak opakuje své připomínky, kterými dokládá, jak bude poškozen přírodní ráz krajinného parku Okolí Okoře a Budče;
- VI. spolek považuje tvrzení ministerstva dostatečnosti vyhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, které proběhlo v rámci procesu EIA v roce 2005 před zřízením přírodního parku Okolí Okoře a Budče v rozporu s přechodí judikaturou k tomuto záměru (Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 16 A 22/2023-105 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 236/2023 – 64 ze dne 27. 6. 2024);
- VII. spolek uvedl, že ministerstvo nerespektovalo právní názor Nejvyššího správního soudu.

Ministerstvo k připomínkám spolku uvádí následující. Spolek ve svých připomínkách vytrhává pouze části potvrzujícího ZS ministerstva, stejně tak pouze části judikatury související s tímto záměrem a svůj nesouhlas s potvrzujícím ZS ministerstva pak konstruuje především na úvaze o nepřipustnosti doplnění úvah a odůvodnění ze strany ministerstva k vyhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz vzhledem k vyhlášení přírodního parku Okolí Okoře a Budče.

Ministerstvo však považuje právě nápravu nedostatků za účel provedení tzv. odvolacího přezkumu dle ust. § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dle ustálené judikatury správních soudů by mělo docházet ke konstatování nepřezkoumatelnosti v opravdu výjimečných případech, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí (resp. v projednávané věci z odůvodnění závazného stanoviska) vůbec patrné hodnocení podstatných důvodů či skutečností (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123).

Nejvyšší správní soud pak v rozsudku č. j. 7 As 236/2023 – 64 ze dne 27. 6. 2024 uvedl, že *„považuje za příliš kategorický závěr formulovaný krajským soudem, který naznačuje, že změna právního stavu spočívající ve zřízení přírodního parku dle § 12 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, by měla vždy znamenat změnu podmínek v dotčeném území, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Nelze totiž bez dalšího vycházet z toho, že při absenci právní ochrany spočívající ve zřízení přírodního parku je krajina při posuzování vlivů na životní prostředí orgánem EIA nutně hodnocena jako „běžná“, bez ohledu na případné významné soustředěné estetické a přírodní hodnoty. V návaznosti na zřízení přírodního parku je však nezbytné se podrobně zabývat tím, jak byla krajina původně hodnocena, vysvětlit, proč došlo ke změně právního stavu (zřízení přírodního parku), zda se jednalo o důsledek přírodního či kulturního vývoje apod. Je třeba zohlednit konkrétní důvody a okolnosti zřízení přírodního parku i vývoj okolní krajiny. Při prodloužení platnosti stanoviska EIA by tedy měla být náležitě vyhodnocena relevance zřízení přírodního parku z hlediska posuzování vlivů záměru na životní prostředí (krajinu). To platí tím spíše při značném časovém odstupu od původního posouzení, během něhož mohlo dojít k podstatnému vývoji v území“* a také *„Nelze*

nicméně vyloučit, že tento nedostatek mohl být napraven v odvolacím řízení, pokud by bylo postupováno v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu".

Ministerstvo proto, v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu, učinilo v potvrzujícím ZS takové úvahy, které na základě podkladů, ať už přítomných ve spisové dokumentaci k prodloužení platnosti závazného stanoviska k posouzení vlivů záměru na životní prostředí dle zákona EIA, či veřejně dostupných materiálů, podporuje závěry KUSK o tom, že změna přístupu ke krajinnému rázu v lokalitě zahrnutím lokality pro umístění přemostění do přírodního parku, nemohla v tomto konkrétním případě vyvolat dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí v důsledku změn podmínek v dotčeném území.

I přes velmi argumentačně slabou část závazného stanoviska KUSK č. j. 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019, k prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ na životní prostředí, v části týkající se právě problematiky vyhlášení přírodního parku Okolí Okoře a Budče, však nebylo toto závazné stanovisko KUSK ze strany ministerstva shledáno nepřezkoumatelným.

Veřejně dostupné podklady, které ministerstvo především citovalo, byly vydány a schváleny Středočeským krajem, příp. zpracovány pro Středočeský kraj, a úzce souvisejí s ochranou životního prostředí. Jedná se především o Nařízení Středočeského kraje č. 3/2011, o zřízení Přírodního parku Okolí Okoře a Budče ze dne 28. 3. 2011 a studii Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje z důvodu zhodnocení účelnosti vyhlášených stávajících přírodních parků, návrhu území vhodných pro vyhlášení parků nových, zajištění podkladu pro rozhodování o zásazích do krajinného rázu a pro územně analytické podklady (ÚAP). Na základě uvedeného ministerstvo předneslo, že KUSK mohl a nejspíše vycházel z výše uvedených podkladů. Nadto ministerstvo v potvrzujícím ZS citovalo z Hodnocení krajinného rázu (vydaného podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů) „Obchvat Kralupy nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu - I. etapa (Přeložka silnice II/101 – v úseku km 9,85 – 15,14)“, zpracovatel Ing. Blanka Dobrkovská, MSc., říjen 2004, které bylo přílohou dokumentace EIA pro tento záměr, a kde byl zásah záměru do krajinného rázu hodnocen nikoli jako zásah do krajiny běžné, ale naopak byl již před vyhlášením přírodního parku hodnocen jako zásah ovlivňující hodnotnou lokalitu z pohledu krajinného rázu. K posouzení zásahu do krajinného rázu vlivem výstavby přemostění Turského potoka tak bezpochyby došlo, dle ministerstva v dostatečném rozsahu a podrobnosti.

Ze strany ministerstva bylo využito všech dostupných relevantních podkladů, a pro dokreslení situace se uchýlilo také k vyhledání informací volně přístupných na internetu, jako jsou např. články obsahující vyjádření tehdejšího náměstka hejtmana. Konečně ani spolek nepředkládá relevantní podklady, na základě kterých by bylo možné posoudit důvod rozšíření území přírodního parku. Ministerstvo nemá k věci další doplňující údaje – v potvrzujícím ZS se celkem na osmi stranách vyčerpávajícím způsobem zabývalo důvody k rozšíření území přírodního parku,

vyhodnocením vlivu záměru na krajinný ráz a relevantností tohoto vyhodnocení právě ve vztahu na umístění záměru nově do prostoru přírodního parku.

Ministerstvo tento svůj postup, kdy se zaměřilo na důvody změny právního stavu týkající se rozšíření, resp. vyhlášení přírodního parku Okolí Okeře a Budče, považuje za souladný se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu, viz výše, a neztotožňuje se s doplňujícími připomínkami spolku.

JUDr. Hana Dvořáková, MBA
ředitelka odboru výkonu státní správy I
podepsáno elektronicky

Na vědomí:

Krajský úřad Středočeského kraje
odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 11
150 21 Praha 5